

Rumunia

Mało kto zdaje sobie sprawę z tego, jak długą i ciekawą historię ma hazard w Rumunii. Na przełomie wieków IX i XX na obszarze obecnej Rumunii funkcjonowało pięć kasyn. Wszystkie urządzone były ze szczególnym przepychem i rozmysłem uwzględniającym potrzeby rumuńskiej arystokracji, bywalej w świecie i głodnej wyrafinowanej rozrywki.

Pierwsze kasyno w Rumunii otwarto w roku 1862 w górskim kurorcie Herculane pod taką właśnie nazwą. Drugie powstało w mieście

Arad. Trzecie wybudowano w roku 1909 w Constancy, nad Morzem Czarnym, według projektu rumuńsko-francuskiego architekta Daniela Renarda. W roku 1912 ostatecznie ukończona wznoszenie jeszcze jednego kasyna – Slenik

Moldowa, usytuowanego w górskim kurorcie o tej samej nazwie.

Z inicjatywy króla Karola I również w roku 1912 rozpoczęto budowę kolejnego, najszlachetniejszego kasyna w Rumunii – w mieście Sinaie. Ten, wzorowany na słynnym kasynie Monte Carlo, przybytek hazardu został wzniesiony przez Aleksandra Davilla i otwarty w 1913 r.

Po I wojnie światowej w skład Rumunii weszła Transylwania, która wcześniej była częścią Austro-Węgier. Niedługo potem, bo w roku 1921, wznowiło działalność kasyno Sinaie. Jego właścicielem w owym czasie był najbogatszy człowiek w Rumunii – baron Markaj, który miał już udziały w kasynie w Monako. Jego starania, by z Sinaie uczynić drugie Monte Carlo, spaliły na panewce. Mimo to kasyno pracowało i zarabiało

przez kolejne 20 lat, stając się dla rumuńskiej arystokracji najpopularniejszym miejscem spędzania wolnego czasu.

Początek nowej ery

Po przewrocie w 1990 r. Rumunia wkroczyła na drogę rozwoju gospodarki rynkowej. Pierwsze automaty do gry pracowały całkowicie legalnie, zwłaszcza że nie istniały żadne dokumenty regulujące tę formę działalności hazardowej, ale też nikt jej nie ścigał z urzędu. Jednak rok później wszystko się zmieniło za sprawą kapitału zagranicznego, a konkretnie austriackiej firmy Casinos Austria, która otworzyła pierwsze kasyno w Bukareszcie.

25 sierpnia 1992 r. na podstawie specjalnej instrukcji powołano „Komisję do spraw biznesu hazardowego”, która miała zajmować się nadzorowaniem i koordynacją biznesu hazardowego, a także wydawaniem stosownych licencji – funkcje te pełni też obecnie. W końcu tego samego roku wydano dwa kolejne rozporządzenia ministerialne regulujące działalność gospodarczą w zakresie organizacji gier hazardowych: jedno z nich nakładało kary pieniężne za naruszenia prawa, drugie określało sposób pracy komisji i zasady wydawania licencji.

Pierwsza ustawa regulująca w Rumunii stawki podatkowe w dziedzinie hazardu, zaczęła obowiązywać od roku 1993.

Ustawa „hazardowa”

W roku 1996 Rumunia zadeklarowała chęć przystąpienia do Unii Europejskiej. Europeizacja prawa obejmuje z czasem także hazard. Od roku 1996 do 1998 niejednokrotnie zmieniane były stawki podatkowe. W efekcie 1 kwietnia 1999 r. po raz pierwszy w historii kraju weszła w życie ustawa przygotowana przez Ministerstwo Finansów, która jednoznacznie określa zasady pracy wszystkich form działalności hazardowej.

Ustawa „O regulowaniu biznesu hazardowego” zawężyła prawo prowadzenia działalności hazardowej do osób prawnych, a wszystkie

firmy, które tej pory prowadziły działalność hazardową musiały wystąpić o wydanie nowych licencji i spełnić nowe warunki licencyjne. Organem odpowiedzialnym za biznes hazardowy stało się Ministerstwo Finansów, zaś organem odpowiedzialnym za wydawanie licencji istniejąca już wcześniej „Komisja do spraw biznesu hazardowego”.

Rozpoczęcie działalności

Aby rozpocząć działalność hazardową na terytorium Rumunii, należy uzyskać pozwolenie na prowadzenie gier na automatach w danym punkcie, salonie lub kasynie. Tak jak w Polsce automaty podlegają badaniu technicznemu, podczas którego przeprowadza się kontrolę bezpieczeństwa użytkowania. Na koniec wydawane są odpowiednie certyfikaty, a maszyna jest oklejana numerami rejestracyjnymi.

Oprócz licencji na każdy punkt należy uzyskać pozwolenie administracji terytorialnej tzn. gminy lub urzędy miasta, wydawane na jeden rok z możliwością automatycznego przedłużania. Podobnie jak w

innych krajach Europy, zastosowano ograniczenia w rozmieszczaniu automatów, czyli nie można ich ustawiać w szkołach, szpitalach, przejściach podziemnych i na przystankach autobusowych, w kawiarniach, pizzeriach i sklepach spożywczych.

Liberalne rozwiązania

Zabezpieczenia finansowe dla prowadzonej działalności są dość łagodne, w przypadku automatów do gry nie obowiązują w ogóle, a w przypadku kasyn obowiązują tylko tzw. gry na stołach, w tym na ruletkach i wynoszą 5 tys. euro za każdy stół lub ruletkę ustawioną w kasynie. Tak jak w Polsce, w rumuńskich kasynach obowiązuje rejestracja gości na podstawie dokumentu tożsamości. Pracownicy kasyna

powinni posiadać odpowiednie przygotowanie merytoryczne tzn. ukończyć kurs lub szkołę zakończoną wydaniem dokumentu pozwalającego na wykonywanie zawodu.

Kwestię automatów do gry rozstawionych w sieci operatorskiej ustawa traktuje bardzo liberalnie. Nie ma ograniczeń lub narzuconej z góry liczby automatów, jakie powinny pracować w salonie, kasynie lub na punkcie. Nie ma również ograniczeń w grze lub podziału automatów na nisko- i wysokohazardowe. Ustawa nie określa także minimalnej i maksymalnej jednorazowej wygranej na automacie, co w bardzo dużym stopniu ułatwia wprowadzanie na rynek nowych produktów.

Ustawa nie narzuca nawet tego, aby automaty wypłacały wygrane, dlatego w Rumunii wygrane wypłacają przeważnie barmani, a w kasynach – administratorzy.

Evgeniy Kovtun

Autor książki „Zasady prowadzenie działalności hazardowej w różnych krajach na świecie”

P.S.

RUMUŃSKI HAZARD W LICZBACH

- Organizatorowi hazardu, który naruszy zasadę prowadzenia legalnej działalności, grozi utrata pozwolenia wydawanego przez „Komisję ds. biznesu hazardowego” oraz kara w wysokości od 0,5 do 10 mln lei (1 lei = 0,97 groszy).

- Stawki za wydanie pozwoleń na organizację gry na poszczególnych urządzeniach obowiązują bez zmian od 17 sierpnia 2000 r. Przy czym pozwolenia wydawane są na trzy lata:

- za stół do gry lub ruletkę płaci się 2915 euro w przypadku kasyna w Bukareszcie i 1965 euro poza Bukaresztem;

- za stół do gry w karty lub kości płaci się 1565 euro w przypadku kasyna w Bukareszcie i 983 euro poza Bukaresztem;

- za automat do gry płaci się 150 euro;

- za salon Bingo lub Keno płaci się 615 euro.

W przypadku wszystkich urządzeń obowiązuje podatek ryczałtowy w wysokości 10 proc. podatku od przychodu brutto.

- Ustawa z roku 1999 uregulowała zasady wydawania pozwoleń na organizację hazardu za stosunkowo niewielkie opłaty, dzięki czemu rynek się ustabilizował i stopniowo wzrasta. W 2001 r. w Rumunii funkcjonowało 12 kasyn, 9 tys. automatów do gry i 45 salonów Bingo. Na początku ub.r. było już 21 kasyn (w tym 11 w Bukareszcie), 13 salonów

Bingo i 900 salonów do gry na automatach, w których pracowało 25,5 tys. urządzeń.

W okresie międzywojennym **Bukareszt uznawany był za jedno z najweselszych miast w Europie – pełne piwiarni, restauracji i domów hazardowych.** W roku 1930 kasyna były podstawową rozrywką w kurortach górskich, a najwspanialsze z nich kasyno Sinaie uważano za drugie pod względem piękna kasyno w Europie – tuż po Monte Carlo.

Wszystkie gry hazardowe w Rumunii sklasyfikowano w pięciu kategoriach: gry na automatach; gry na stołach (ruletka, blackjack, poker, bakarat, kanasta, puntobanko itp.); gry typu loteryjnego; zakłady bukmacherskie i totalizatory; gry za pośrednictwem Internetu i telefonów.